

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-17/18

**Trestní řízení
proti
Virgilu Mailatovi a dalším**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Mureș (soud prvního stupně v Mureș, Rumunsko)]

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 19 a 29, jakož i čl. 135 odst. 1 písm. l) – Převod souhrnu majetku nebo jeho části – Osvobození nájmu nemovitosti od daně – Smlouva o nájmu nemovitosti sloužící k provozování obchodní činnosti a movitého majetku nezbytného k tomuto provozování – Plnění související s nemovitostí, která vedla k odpočtu DPH – Oprava daně“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. prosince 2018

1. *Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty – Zdanitelná plnění – Dodání zboží – Převod souhrnu majetku nebo jeho části – Pojem – Plnění, které spočívá v pronájmu nemovitosti sloužící k provozování obchodní činnosti a hmotných aktiv a inventárních předmětů nezbytných k tomuto provozování – Vyloučení*

(Směrnice Rady 2006/112, článek 19)

2. *Harmonizace daňových právních předpisů – Společný systém daně z přidané hodnoty – Osvobození – Ostatní případy osvobození od daně – Pacht nebo nájem nemovitosti – Pojem – Smlouva o nájmu nemovitosti sloužící k provozování obchodní činnosti a movitého majetku nezbytného k tomuto provozování – Zahrnutí – Podmínka – Souhrn, který představuje jediné plnění*

[Směrnice Rady 2006/112, čl. 135 odst. 1 písm. l)]

1. Pojem „převod souhrnu majetku nebo jeho části“ ve smyslu článku 19 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje plnění, jehož prostřednictvím je pronajata nemovitost, která sloužila k provozování obchodní činnosti, včetně všech hmotných aktiv a inventárních předmětů nezbytných k tomuto provozování, i když nájemce pokračuje ve výkonu činnosti pronajímatele pod stejným názvem.

(viz bod 30, výrok 1)

2. Článek 135 odst. 1 písm. l) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že smlouva o nájmu, jejímž předmětem je nemovitost, která sloužila k provozování obchodní činnosti, jakož i veškerá hmotná aktiva a inventární předměty nezbytné k tomuto provozování, představuje jediné plnění, v jehož rámci je nájem nemovitosti hlavním plněním.

(viz bod 41, výrok 2)